

Lesarabræv

Primitivur, Jóannes Eidesgaard?

Mangt verður grivið fram og prentað í bløðum upp undir val. Tað harmar meg ikki sprot, at Jóannes Eidesgaard eigna og allan javnaðarflokksins vegna leggur meg eins og onnur undir primitiva og fundamentalistiska hugsan fyrri at taka undir við áskoðanini, at ein vánalig føroysk læribók er frægari enn ein góð dænska-

til føroyskar næmingar, sjálvandi.

Tá ið eg á sinni alment váttaði hetta, var tað ikki bert hugsað, men av royndum, tí vit mitt í einum skúlaári høvdu skift frá danskari til føroyska skúlabók og eg sum lærari upplivdi, hvussu lív kom í næmingarnar: teir fingi nýggjan áhuga og fatan av evninum. Síðan havi

eg mangan upplivað, hvussu ilt næmingar hava havt við at ognar sær innihaldi í læribókum, av tí at tær vóru orðaðar á dónskum (umframt møgulig onnur brek).

At henda ástannan skal hava nakað samband við tað, at eg eri tjóðveldismaður, ella at onnur ikki skulu góðtaka hana, um tey eru

javnaðarfólk, so sum Jóannes Eidesgaard tviheldur, hevur valla komið mær til hugs. Men rímliga er tað í báðum førum nakað um at tora at hóma veruleikan, sum hann er.

Jeffrei Henriksen

Hví skulu vit misnýtast?

Gott at eg las Hinvegin, sí Dimmu valdagin. Jónheðin segði nokur sannleiksorð. Kanska nakað grovur og tó. Eg eri nú ikki nakar samfelagskritikari, men veitst tú hvat, Jónheðin, tú sigur »Hví vil eg so illa spýggja í morgun«. Tú ert ikki einsamallur um tað, eg vil so ofta spýggja.

Ná, men tú fekk meg tíbetur at hugsa meg um, áðrenn eg fór á val, so at eg hesaferð fann útav, hvar eg skuldi seta krossin, og hvar eg absolut ikki skuldi seta hann.

Hetta valstriðið var nakað nógv fokuserað upp á tey veiku og brekaðu. Eg meini tað. Teir eru ikki førir fyrri at skipa so fyrri, at vit, sum sita í koyristóli, kunnu koma inn í tingsalin at

hoyra hvørjar lógir teir kroysta yvir høvdið á okkum. Vit skulu berast runt sum heimaseyður, og so tosa teir um at verja tey veiku og brekaðu. Tað er ongín, sum veit hvussu niðurgerandi tað er at vera til almenna skoðanuttan vit, sum dagliga eru noydd at vera tað.

Vit, sum eru rørlutarnað, hava ongan góðan átt innan tinggátta, nú hugsi eg um samferðslu og atkomumøguleikar sum heild.

Lassi Klein sigur í grein síni í Dimmu 29. apríl, at tey brekaðu eru ikki ein serligur bólkur, sum skal verða settur í bás, tú og táverandi flokkur tín høvdu ríkar mogleikar at gera nakað munagott fyrri okkum, sum eru rørlutarnað, nú hugsi

eg um hvussu leingi tú sat við samferðslumálum í bestu tíð. Tú skuldi betur gjørt tað meðan tú hevði mogleikan. Smyril er líka illa atkomuligur og Ternan og Dúgván er ein skomm at hava keypt. Nei, tit hava so als ikki hugsað um tey rørlutarnað. Nú ið nýggjur strandferðslustjóri er komin, er endiliga glið komið á nakað, eina og aleina tí at hann hevur tikið áheitan frá skipabólkinum hjá MBF til sín. Takk skal hann hava fyrri tað. Tað er ikki nakar lögtings- ella landsstýrismaður, sum eigur æruna av tí, men vit sum umboða brúkarar, eftir at hava sent áheitanir í árávis.

Stríkið øll undantøk í lógini um almenna bygging, tí undantøkini sláa beini

undan meiningini við lógini og gera hana fullkomuliga til láters. Viðvíkjandi privatum bygningum, sum tað almenna leigar, átti at verið álagt eigarunum, at atkomumøguleikarnir bæði innan og uttan fyrri 100%, áðrenn leigusáttmálin varð undirskrivaður.

So tit, sum hava misnýtt okkum, sum bera brek, í valstriðnum, farið nú til arbeiðis allir sum ein og gerið eina íteigiliga ætlan um, hvussu tit ætla at loysa okkara trupulleikar, og latið hesi fœgri orð, sum tit hava brúkt í árávis, blíva til veruleika.

Kambisdalur
valdagin 30. apríl '98
Leila Solmunde

Amnesty aðalfund

Amnesty International, Føroya deild hevði hin 22. mars 1998 aðalfund á Landsbókasavninum, har m.a. nýggj nevnd varð vald og skipaði hon seg soleiðis:

Ingibjörg Berg, forkvinnu, Páll Isholm, næstformaður, Birgir Christiansen, kassameistari, Hildur Patursson, nevndarlímur, og Randi Gaard, nevndarlímur.

Tiltakslímur: Jórún Arge, Erling Isholm og Anna M. Persson.

Føroya Felag móti Krabbameini havt aðalfund

Felagið hevði ársaðalfund týsdagin 21. apríl 98, har m.a. val av nevnd var á skránni.

Í nevndini sita nú: Marjun Joensen, Jónhild Vest, Helena Dahl Olesen, Agnar á Dul, Óli Jacobsen, Eliesar Olsen og Jákup N. Olsen. Nývaldur er Eliesar Olsen.

Tiltakslímur eru: Gisela Djurhuus og Davina Lamhauge.

Nevndin hevur skipað seg soleiðis: Jákup N. Olsen, formaður, Helena Dahl Olsen, næstformaður, og Agnar á Dul, kassameistari.

Føroya Ungdómsráð skrivar søgu

Fløgan hjá FUR, »Ung um aldamótið«, fyrsta savnsfløga í Føroyum, er komin út.

Føroya Ungdómsráð, felagsskapurin fyrri øll ungdómsfeløg í Føroyum, gevur út fløgu. Á hesi útgávu er nýtt og gott gamalt. Tað gamla eru lógini, sum vór á L.Pini/bandinum UNG 85, sum varð givin út í sambandi við althjóða ungdómsárið, sum ST hevði lýst 1985 at vera. Eisini eru aðrar kendar, ævigt ungar »evergreens« við, eitt nú »Á, um eg kundi« hjá Ingun Simonsen, »Hugs teg um« hjá Jóan Petur, Jákup og Sonnard og »Eynd« hjá Elis. Summi kend løg eru endurnýtt, t.d. »Prúða land« hjá Fróða og Deiggi, og yndisliga lagið »Flag« hjá Heygadringinum, hesaferð við reggái rútmum. Gospeltónleikur er væl umboðaður. Eitt spildurnýtt lag við einum spildurnýggjum ungdómsbólki – tað eru tey 17 ára gomlu, ið manna bólkin Legacy. Annika & Sigríð syngja lagið »Eina eg sít« og Nikodemus Sangbólkurin minnist á góð »Minni«. Manning úr Kjøllum, Moira og Lena Andersen, Jákup Zachariassen og nógv onnur kend nøvn syngja og spæla spildurnýggja lagið hjá Niclas Johannesen og Regini Guttesen, »Løtan«.

»Ung um aldamótið« er best umboðaða útgáva í Føroyum, um tú hyggur at hvør, hvat slag og hvadani tónleikararnir koma. Bólkar úr Suðuroy, Sandoy, Vágum, Streymoy, Eysturoy og Norðoyggjum spæla country, rock, fólkatónleik og solo – 100 av okkara fremstu tónleikarum á somu útgávu.

Hetta er ein »múst eiga« (must) útgáva, sum ungdómurin – eldri sum yngri – eigur at ognar sær.

Viðmerking

Opið bræv til Tórshavnar býráð

Tað var herfyri, at vit í bløðunum fingi at vita, at býráðið í Havn var vordíð samt um at gera ein nýggjan høvuðsveg undir landsjúkrahúsinum, t.v.s. omanfyrri Sandagerðið.

Hetta er jú ikki fyrstu ferð, at tankin spókir. Higartil er tað eydnast umhvørvisfólki og friðingarfólki at mana spóksíð aftur í jorðina.

Og tá okkara borgarstjóri heitir á fólk um at siga sína áskoðan, fari eg at loyva mær at leggja uppi.

Nú Argir eru komnar upp í Havnina, dugi eg væl at síggja, at býráðið hevur fingið ein stóran trupulleika við at fáa gott samband tann vegin. (Glyvurnes, landsumsstingin etc. etc.)

Um eg læs rætt í bløðunum, er tað ætlanin at gera ein »ringveg« tvørtur um

Sandá úr nýggja Marknagilsvegnum; men fyrst eftir ár 2000.

Vit vita øll, at landsjúkrahúsið dag og dagliga verður plágað av ferðslu, og nú vita vit, at hendan ferðslan fer at veksa heldur enn minka.

Men álvaratos: Er hetta uppskotið um veg undir landsjúkrahúsinum ikki nakað »fantasiforlætt«? Tað haldi eg. Her verður bara pjóss og stokktur lótuvinningur. Tit grópa tann vakra gerðisbletin upp og stoyta asfalt og betong í hann og halda nú, at innkoyringin til Argjar er í lagi.

Tað er hon ikki. Hon hevur ov stóran kostnað. Umhvørvisligan kostnað. Og alt, sum hevur ov stóran pris – sæð úr umhvørvisligum sjónarhorni – er ikki í lagi. Ein nýttandi vegur undir

landssjúkrahúsinum verður ein skomm, verri enn tann, sum nú fer framvið vindeygunum á okkara tuberkla- og røktardeild. Alt landsjúkrahúsið verður herfirt umgjort av ferðslu.

Er tá nokur onnur loysn?

Tann ætlaði »ringvegur« er ein Marknagil er neyðturviligur og besta umlættir fyrri ferðsluna millum Havnina og Argjar, og hann eigur at verða gjørdur skjótast møguligt.

Ímeðan mugu vit fáa eina hampuliga »albýl-loysn«, sum er til at liva við, eisini eftir at hon var aktuel.

Eg skjóti tí upp, at vit venda eygunum niðan á Frælsíð, árákað háskúlan. Úr hesum nýmótans vegi á Frælsinum ber væl til at gera ein nýttandi koyrveg vestureftir. Her er eitt »ongamannaland« norðan-

og vestanfyri Eirargarð; eitt ongamannaland, sum so at siga gongur beint í Dr. Dahlsgrøtu.

Umhvørvisligi prísurin í hesum uppskoti er eftir mín- um tykki ikki so høgur sum tann undir landssjúkrahúsinum.

Hospitalskið kann nú síðani verða stongt (blindvegur), sjúkrahúsið verða moderniserað sum skotið er upp, og Føroya Landsjúkrahús fær sin hart tiltrondra frið.

Og Havnin, tann deiliga Havn, kann so framhaldandi eiga sína óspiltu hvalvág, sítt aldargamla prestagerði, sína »baðistrond« og eitt sjáldsamt aktív á okkara døgum: eina natúrliga sjóvarstrond.

Vinarliga
Oddvør Johansen



Vika 18 - 2. mai

Vinnaratal: 04 - 05 - 07 - 12 - 20 - 21 - 25
Eykatol: 14 28

7 vinnaratal: 1.934.925,- kr.
6 vinnaratal + 1 eykatol: 42.884,- kr.
6 vinnaratal: 4.239,- kr.
5 vinnaratal: 145,- kr.
4 vinnaratal: 33,- kr.

Sosialurin tekur onga ábyrgd av møguligum villum



Vika 18 - 29. apríl

Vinnaratal: 06 - 33 - 34 - 38 - 43 - 48
Eykatol: 28 - 30

6 vinnaratal: Ongin vinnari
5 vinnaratal + 1 eykatol: 419.156,- kr.
5 vinnaratal: 2.228,- kr.
4 vinnaratal: 122,- kr.
3 vinnaratal: 31,- kr.

Sosialurin tekur onga ábyrgd av møguligum villum